

[Christophersen.]

mende år, om pengepolitikken, og også om de sider af erhvervspolitikken, som kan have et længere perspektiv.

Vi mener, at det, som vi nu er nået frem til, har en balance i sig, som gør, at venstre kan godtage, og at venstre kan medvirke til denne lovgivning. Det, som nu må være folketingets og især de 5 partiers forpligtelse, er i de kommende måneder at holde den økonomiske udvikling under skarpt opsyn og være parat til igen, når det måtte blive nødvendigt, at træffe de aftaler, som alene vil kunne give mening i en langsigtet økonomisk politik.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Når det drejer sig om forslaget til folketingsbeslutning om fastholdelse af afdæmpningen af stigningstakten i pris-, indtægts- og omkostningsniveauet, ja, så er det et forslag, der efter vores opfattelse kun fortjener karakteristik som værende et politisk bluffnummer.

Forslaget indeholder intet som helst konkret. F. eks. står der i første afsnit, at man går ind for øget eksport, stigende beskæftigelse og produktion. Og hvem gør ikke det?

Af andet afsnit fremgår det, at forligspartierne er enige om, at loven af 11. marts 1975 om forlængelse af overenskomsterne bør overholdes. Ja men det var da rart at høre, at man gør ind for, at lovene skal overholdes.

Når det så endelig begynder at spidse til, når man nærmer sig noget konkret, f. eks. i den del af afsnit 1, der siger, at hvis der udløses mere end én dyrtidsportion i januar og juli, så skal der optages forhandlinger med folketinget om, på hvilken måde den heraf følgende omkostningsstigning kan undgås, ja, så flader det hele ud igen. Der bliver bare talt om, om man skal optage nogle forhandlinger, intet som helst konkret. Vi har prøvet i udvalget ligesom at finde frem til, hvilke tanker man fra forligspartiernes side havde gjort sig, og vi har ikke kunnet få noget som helst at vide. Hvad har man tænkt sig? Har man tænkt sig, at man vil lave et skatteyderfinansieret arbejdsgivertilskud? Har man tænkt sig en indefrysning? Hvad har man tænkt sig?

Hvis de politiske partier var underlagt reklamekodeks, så ville de også i dette til-

fælde kunne stævnes for uærlig reklame med krav om øjeblikkelig at ophøre med denne misvisende skiltning.

Vi stemmer imod dette forslag.

Når man sådan skal kigge på det lidt mere generelle, så må vi nok sige, at det undrer os jo meget, at venstre på denne måde har valgt side her i salen. Venstre har tilsyneladende sagt: vi vil lægge os tæt op ad socialdemokratiet. Man har endog, moralsk i hvert fald, accepteret det socialdemokratiske udgiftsniveau i de næste 3 år ved kun at forlange 1,5 mia kr. besparelse pr. år, samtidig med at man i øvrigt accepterer en lang række af de socialdemokratiske udgiftsideer, som man hidtil har været modstander af. Lad mig bl. a. nævne, at udgifterne til det statslån, som blev vedtaget i foråret, og som venstre dengang var meget imod, alene i næste finansår vil koste skatteyderne 2,8 mia kr. i renter og afdrag. Alene ved hjælp af denne ene ting stiger udgifterne altså mere end de besparelser, man har aftalt. Det lyder meget smukt, når man siger, at man vil spare 1,5 mia kr. om året, men hvad hjælper det, når man forinden forhøjer udgifterne med betydelig større beløb. Så fører det kun til én ting, nemlig skatteforhøjelser.

Nu vil det nok komme til at gå op for befolkningen, at der kun er promiller til forskel mellem socialdemokratiet og venstre. Vi andre har vidst det hele tiden. Vi andre har kunnet se, at i langt den overvejende del af de afstemninger, der er foregået herinde, stemmer venstre sammen med socialdemokratiet. Vi andre har hele tiden vidst, at når venstre sagde til vælgerne, at de var et alternativ til socialdemokratiet, at der var en væsentlig forskel mellem disse to partier, ja, så var det ikke rigtigt.

Om ikke forliget medfører andet, så vil det i hvert fald medføre, at vælgerne får øjnene op for denne kendsgerning. Venstre har tilsyneladende opgivet at gøre noget alvorligt ved omkostningsniveauet, kun en gang løs snak, ikke ét forslag, der gør danske varer billigere. Man burde i stedet have kigget til fremskridtspartiet og sammen med os sat skattetrykket ned for derved at få rigtig gang i beskæftigelsen.

Hr. Kjeld Olesen var i sit indlæg selvfølgelig fremme med den sædvanlige gøglervogn om, at fremskridtspartiet vil fyre 100.000-200.000 mennesker, og at den